Ce vrea să se spună prin noul legământ?

Luca 22.20; 1 Corinteni 11.25

Willem Johannes Ouweneel

© CLV/CSV, Online începând de la: 14.10.2019, Actualizat: 14.10.2019

soundwords.de/ro/a12003.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: Luca 22.20 „(22:20) Tot astfel şi paharul, după cină, spunând: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu, care se varsă pentru voi.“; 1 Corinteni 11.25 „(11:25) Tot astfel şi paharul, după cină, spunând: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu: faceţi aceasta, ori de câte ori îl beţi, spre amintirea Mea“.“

Luca 22.20: Tot astfel şi paharul, după cină, spunând: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu, care se va vărsa pentru voi.

1 Corinteni 11.25: Tot astfel şi paharul, după cină, „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu: faceţi aceasta, ori de câte ori îl beţi, spre amintirea Mea”.

Întrebare

„Acesta este noul legământ în sângele Meu ...” Este acest legământ valabil numai pentru iudei? Sau suntem şi noi părtaşi la el? JD

Răspunsul nr. 1

(Extras din cartea *Mit Sehnsucht habe ich mich gesehnt* de W.

J. Ouweneel)

Unele gânduri referitoare la adevărul despre noul legământ, care a fost pecetluit cu sângele lui Hristos.

Acest legământ este o decizie unilaterală din partea aceluia care face testamentul, a testatorului, pentru ca să ne poată da parte la făgăduinţele sale necondiţionate. Vechiul legământ a fost şi el sfinţit cu sânge (Exodul 24.8 „(24:8) Şi Moise a luat sângele şi a stropit pe popor şi a zis: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi, potrivit tuturor acestor cuvinte“.“; Evrei 9.18-20 „(9:18) De aceea, nici cel dintâi legământ n-a fost sfinţit fără sânge. (9:19) Pentru că, după ce fiecare poruncă potrivit legii a fost rostită de Moise către tot poporul, după ce a luat sângele viţeilor şi al ţapilor, cu apă şi lână stacojie şi isop, el a stropit şi cartea însăşi şi tot poporul, (9:20) zicând: „Acesta este sângele legământului pe care vi l-a poruncit Dumnezeu“.“), însă sângele acesta vorbea despre mânia lui Dumnezeu şi despre judecata Lui, în cazul în care israeliţii ar deveni necredincioşi faţă de acest legământ. Însă sângele lui Hristos nu vorbeşte despre răzbunare, ci despre har şi iertarea păcatelor. Însă acest legământ era ceva minunat, căci noi citim în Exodul 24.9-11 „(24:9) Şi Moise şi Aaron, Nadab şi Abihu şi şaptezeci din bătrânii lui Israel s-au suit; (24:10) şi L-au văzut pe Dumnezeul lui Israel. Şi sub picioarele Lui era ca o lucrare străvezie ca safirul şi ca înseşi cerurile în curăţie. (24:11) Şi nu Şi-a pus mâna peste aleşii fiilor lui Israel: L-au văzut pe Dumnezeu şi au mâncat şi au băut.“, că conducătorii lui Israel, după ce a fost

încheiat legământul, aveau voie să se suie pe munte şi să privească faţă către faţă pe Dumnezeul lui Israel. Cât de mare trebuie să fie apoi gloria noului legământ (vezi 2 Corinteni 3.7-18)!

În cadrul noului legământ Dumnezeu nu mai păşeşte ca fiind Cel care cere, ci ca marele Dătător. Dumnezeu nu mai cere nimic de la omul natural, deoarece s-a arătat că acesta este total stricat; de aceea Dumnezeu l-a condamnat pe cruce în moartea lui Hristos. Crucea este totodată dovada cea mai clară a stării pierdute a omului şi a răzvrătirii lui împotriva lui Dumnezeu: omul a mers atât de departe, că a îndrăznit să prindă în cuie pe lemnul blestemului pe Fiul lui Dumnezeu. Toate cerinţele, pe care Dumnezeu a trebuit să le pună, în harul Său nemărginit şi în bunătatea Lui nemărginită El le-a pus pe Hristos, Mijlocitorul noului legământ, care a împlinit în chip desăvârşit toate aceste cerinţe sfinte. De aceea Dumnezeu poate acum să întâmpine pe om cu binecuvântările care sunt legate cu acest Mijlocitor. În Ieremia 31.33,34 „(31:33) „Pentru că acesta este legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea“, zice Domnul: „Voi pune legea Mea înăuntrul lor şi o voi scrie în inima lor. Şi Eu le voi fi Dumnezeu şi ei Îmi vor fi popor. (31:34) Şi nu va mai învăţa fiecare pe aproapele său sau fiecare pe fratele său, zicând: «Cunoaşteţi pe Domnul», pentru că toţi Mă vor cunoaşte, de la cel mai mic al lor şi până la cel mai mare al lor“, zice Domnul. „Pentru că le voi ierta nelegiuirea şi nu-Mi voi

mai aminti de păcatul lor“.“ găsim cele două mari însuşiri ale noului legământ: iertarea păcatelor („Pentru că le voi ierta nelegiuirea şi nu-Mi voi mai aminti de păcatul lor”; Ieremia 31.34 „(31:34) Şi nu va mai învăţa fiecare pe aproapele său sau fiecare pe fratele său, zicând: «Cunoaşteţi pe Domnul», pentru că toţi Mă vor cunoaşte, de la cel mai mic al lor şi până la cel mai mare al lor“, zice Domnul. „Pentru că le voi ierta nelegiuirea şi nu-Mi voi mai aminti de păcatul lor“.“), şi o natură nouă, care corespunde voii lui Dumnezeu („Voi pune legea Mea înăuntrul lor şi o voi scrie în inima lor”; Ieremia 31.33 „(31:33) „Pentru că acesta este legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea“, zice Domnul: „Voi pune legea Mea înăuntrul lor şi o voi scrie în inima lor. Şi Eu le voi fi Dumnezeu şi ei Îmi vor fi popor.“). Conform lui Ieremia noul legământ va fi încheiat cu poporul Israel: „cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda” (Ieremia 31.31; Evrei 8.8 „(8:8) Pentru că, mustrându-i, spune: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi încheia, pentru casa lui Israel şi pentru casa lui Iuda, un nou legământ;“). Literalmente el va fi încheiat cu cele zece seminţii respectiv cu cele două seminţii ale vechiului popor al lui Dumnezeu; în inimile lor va fi scris şi textul Legii lui Moise. Însă potrivit mărturiei Noului Testament noi ca popor actual al lui Dumnezeu în Duhul avem felurit a face cu noul legământ. Pavel se numeşte pe sine însuşi slujitor al noului legământ, „nu al literei, ci al Duhului” (2 Corinteni 3.6). Împăcarea şi înnoirea, care sunt făgăduite poporului Israel în acest legământ nou, sunt deja partea noastră prin lucrarea Duhului Sfânt, pe care Hristos înălţat L-a revărsat peste

Adunarea Sa (Evrei 10.15-17 „(10:15) Dar şi Duhul Sfânt ne mărturiseşte; pentru că, după ce a spus: (10:16) „Acesta este legământul pe care-l voi întemeia pentru ei, după acele zile“, zice Domnul: „Dând legile Mele în inimile lor, le voi înscrie şi în gândurile lor“; (10:17) şi: „nicidecum nu-Mi voi mai aminti de păcatele lor şi de nelegiuirile lor“.“). Mijlocitorul noului legământ este deja acum Mijlocitorul nostru, şi sângele stropirii a fost deja aplicat la noi cei care prin credinţă am păşit spre lucrurile mai bune şi care rămân şi suntem rezultatul lucrării făcute de Hristos (Evrei 12.24 „(12:24) şi de Isus, Mijlocitorul unui nou legământ; şi de sângele stropirii, care vorbeşte mai bine decât Abel.“). Sângele noului legământ a fost vărsat şi pentru noi (Luca 22.20 „(22:20) Tot astfel şi paharul, după cină, spunând: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu, care se varsă pentru voi.“; 1 Corinteni 11.25 „(11:25) Tot astfel şi paharul, după cină, spunând: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu: faceţi aceasta, ori de câte ori îl beţi, spre amintirea Mea“.“), şi aceasta este baza măreaţă şi sfântă, baza pe care Dumnezeu poate acum să vină la noi cu toate binecuvântările Sale. Privilegiile noului legământ sunt partea noastră spirituală; şi Duhul lui Dumnezeu nu scrie în inimile noastre textul Legii, ci scrie pe Hristos, aşa că noi suntem o epistolă a lui Hristos care se poate citi (2 Corinteni 3.3 „(3:3) fiind arătaţi că sunteţi epistolă a lui Hristos, alcătuită prin slujba noastră, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe table de piatră, ci pe table de carne, ale inimii.“).

Când bem din vin, avem voie să ne gândim la toate aceste

binecuvântări pe care Dumnezeu a putut să le dăruiască pe baza lucrării Domnului Isus. Toate cerinţele sfinte ale lui Dumnezeu au fost împlinite prin El, aşa că pentru Dumnezeu nu mai rămâne nimic altceva decât să ne dăruiască binecuvântările, pe care El Însuşi le-a făgăduit. De şapte ori citim în Ieremia 31 că Dumnezeu spune: „Eu voi, ... Eu voi ...” Sunt făgăduinţe de binecuvântare necondiţionate, pe care Dumnezeu le poate împlini acum, când a fost vărsat sângele Mijlocitorului. Lucrarea lui Hristos este aşa de bogată şi de desăvârşită, că Dumnezeu nu a reţinut nici măcar o singură făgăduinţă. El ne-a dăruit inima Lui şi cerul Lui şi ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în locurile cereşti în Hristos (Efeseni 1.3 „(1:3) Binecuvântat fie Dumnezeul şi Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în cele cereşti, în Hristos;“). Toate acestea stau înaintea ochilor noştri, atunci când suntem adunaţi în Numele Domnului Isus, ca să împlinim dorinţa Lui: Faceţi aceasta în amintirea Mea. El Însuşi este în mijlocul nostru, căci El a spus că El doreşte mult să serbeze cina împreună cu noi. Se îndreaptă dorinţa sufletului nostru spre Numele Lui şi spre amintirea Lui (Isaia 26.8 „(26:8) Da, pe calea judecăţilor Tale, Doamne, Te-am aşteptat; sufletul nostru doreşte Numele Tău şi amintirea Ta.“)?

Răspunsul nr. 2

(Extras din cartea *Da bin ich in ihrer Mitte – Acolo Eu sunt în mijlocul lor* de Chr. Briem – CSV-Hückeswagen)

Ce vrea să spună Domnul însă prin noul legământ? Evident, el este în contradicție cu cel vechi, cu primul legământ de pe Sinai, care era un legământ bilateral și un legământ al faptelor, bazat pe obligația liber consimțită a poporului Israel de a împlini toate cuvintele Domnului. Noul legământ este, cum vom vedea imediat, un legământ unilateral, bazat pe Dumnezeu Însuși și independent de credincioșia omului. Dintre scriitorii Vechiului Testament, profetul Ieremia este singurul care vorbește direct despre noul legământ, deși și alți profeți descriu binecuvântările acestuia. Și în Noul Testament, Domnul Isus este primul care amintește noul legământ și arată temelia acestuia: sângele Său. Dar să ascultăm întâi cuvintele lui Dumnezeu prin gura prorocului Ieremia:

> **Ieremia 31.31-34:** »Iată, vin zile, « zice Domnul, »când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou: nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână să-i scos din țara Egiptului,

legământ pe care l-au călcat, măcar că le eram soț, « zice Domnul. »Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea,« zice Domnul: »Voi pune Legea Mea în lăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Nici unul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: »Cunoaște pe Domnul!« Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare,« zice Domnul; »căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor«

Să reținem întâi cu cine va face Domnul noul legământ. Mulți cred că acest legământ ar trebui să se refere la Biserică, la Adunare, deoarece Domnul vorbește de paharul Cinei ca sângele legământului celui nou. Dar Domnul Isus nu face un legământ cu Adunarea Sa, pe care El Însuși o zidește, o zidește pe Sine Însuși, (națiunile n-au fost niciodată într-o relație de legământ cu Domnul), ci cu casa lui *Israel* și cu casa lui *Iuda* îl va face - „după acele zile“. Că noul legământ ține încă de *viitor* și că Dumnezeu îl va încheia cu ambele case, se confirmă clar în capitolul opt al epistolei către Evrei.

În continuare scoatem în evidență conținutul acestui legământ. El va conține trei elemente importante:

1. „Voi pune Legea Mea în lăuntrul lor“ - aceasta este sugerarea nașterii din nou pe care o va trăi poporul Israel ca națiune. Și prorocul Ezechiel vorbește de această minune a harului lui Dumnezeu referitor la acest popor (compară cu Ezechiel 36.24-38).

2. „Ci toți Mă vor cunoaște“ - atunci nu va mai fi „mahrama pe inimile lor“ (citește în 2 Corinteni 3.14-15 „(3:14) Dar gândurile lor au fost împietrite, pentru că, până astăzi, la citirea vechiului legământ, acelaşi văl rămâne neridicat, pentru că el este desfiinţat în Hristos; (3:15) dar până astăzi, când Moise este citit, vălul stă pe inima lor.“), ci îl vor cunoaște pe Dumnezeu, îl vor vedea pe Acela pe care L-au străpuns (Zaharia 12.10 „(12:10) Şi voi turna peste casa lui David şi peste locuitorii Ierusalimului duhul îndurării şi al cererilor; şi vor privi spre Mine, Acela pe care L-au străpuns“; şi vor boci pentru El, cum boceşte cineva pentru singurul lui fiu, şi se vor amărî pentru El, cum este cineva în amărăciune pentru întâiul său născut.“ și Apocalipsa 1.7 „(1:7) Iată, El vine cu norii şi orice ochi Îl va vedea şi cei care L-au străpuns; şi toate seminţiile pământului se vor jeli din cauza Lui! Da, amin.“). Atunci „pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă“ (Habacuc 2.14).

3. „Căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor“ - ei vor dobândi iertarea păcatelor. Fericită parte, că și acest popor vinovat, care odinioară L-a lepădat

pe Mesia, va trăi iertarea păcatelor!

La instituirea Cinei, Mântuitorul descoperă însă ceea ce prorocul nu a putut să facă: El arată pe ce se va întemeia noul legământ, și anume pe propriul Său sânge, adică pe jertfa Sa, pe care El o va aduce lui Dumnezeu murind pe cruce. Sângele animalelor de jertfă din Vechiul Testament nu a putut să șteargă nici un păcat, ci era doar o amintire a faptului că păcatul era prezent și în realitate nu a fost ispășit (Evrei 10.1-18). Valoarea acestor animale de jertfă consta doar în aceea că ele atrăgeau atenția asupra Aceluia care va veni și va împlini lucrarea de iertare.

Pe baza lucrării săvârșite pe Golgota de Domnul Isus, credincioșii din timpul harului au astăzi deja iertarea păcatelor, după cum constată în mod absolut Ioan în prima sa epistolă: „Vă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sunt iertate pentru Numele Lui“ (1 Ioan 2.12). Poporul Israel o va primi, și anume în legătură cu binecuvântările noului legământ.

Sângele vechiului legământ a fost stropit peste poporul care jurase să împlinească toate cuvintele pe care le-a poruncit

Domnul. Era semnul amenințării judecății, al morții pentru cazul în care nu ar fi ascultători (Exodul 24.3-8). Cât de dureros a trebuit să afle acest popor adevărul acestui semn! Sângele noului legământ, dimpotrivă, vorbește despre iertare, despre har nemărginit, căci Domnul Isus a spus plin de înțeles: „care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor“.

Nu numai lui Israel, ci și națiunilor li se oferă acest har. Binecuvântarea adusă de lucrarea de ispășire săvârșită trebuia, în gândurile lui Dumnezeu, să se întindă în întreaga lume, peste toți oamenii. Dumnezeu dorește „ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștință de adevăr“ (1 Timotei 2.4). Acest har trebuie luat personal și prin credință. Mai rezum odată acest punct, datorită importanței sale: paharul Cinei este un simbol pentru sângele lui Hristos. Deoarece acest sânge este și temelia noului legământ, el este numit „sângele legământului celui nou“. Vechiul legământ, al faptelor, a fost încheiat cu Israel și pecetluit cu sânge, semnul morții, pentru cel care îl încălca. Și noul legământ va fi încheiat cu Israel, dar, în legătură cu el, sângele lui Hristos este temelia pentru iertarea păcatelor. Pe temelia noului legământ, Israel va obține nașterea din nou, cunoașterea Domnului și iertarea păcatelor, datorită harului lui Dumnezeu. Noi, creștinii, avem deja astăzi aceste

binecuvântări, pe aceeași temelie a sângelui lui Hristos, dar le avem într-o măsură mult mai bogată și cu deosebirea că noi nu suntem într-o relație de legământ cu Dumnezeu, ci suntem copii, iar cu copiii Săi, Dumnezeu nu încheie legământ. Dar de fiecare dată când frângem pâinea și bem din pahar, ni se amintește că rezultatele lucrării Domnului nostru trec cu mult peste ceea ce ne privește pe noi și includ și binecuvântarea lui Israel.

Tradus de la: Was ist mit dem neuen Bund gemeint?

Traducere: Ion Simionescu